

عنوان مقاله:

بهبود توانمندسازی اجتماع محور برای ارتقا سلامت حاشیه نشینان در ایران: یک مطالعه ی کیفی

محل انتشار:

چهاردهمین کنگره پژوهشی سالیانه دانشجویان علوم پزشکی شرق کشور (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

سارا قاسمی - گروه مدیریت، سیاستگذاری و اقتصاد سلامت دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان؛
دانشجوی سیاست گذاری سلامت

وحید یزدی فیض آبادی - مرکز مدیریت خدمات بهداشتی درمانی، پژوهشکده آینده پژوهی در سلامت، دانشگاه علوم پزشکی کرمان؛
عضو هیئت علمی گروه مدیریت، سیاستگذاری و اقتصاد سلامت دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی دانشگاه علوم پزشکی کرمان

محمد حسین مهرالحسنی - مرکز تعیین کننده های اجتماعی موثر بر سلامت (SDH)، پژوهشکده آینده پژوهی در سلامت، دانشگاه علوم
پزشکی کرمان؛ عضو هیئت علمی گروه مدیریت، سیاستگذاری و اقتصاد سلامت دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی دانشگاه علوم
پزشکی کرمان

خلاصه مقاله:

سابقه و هدف: از دهه ۱۹۸۰، توانمندسازی اجتماع محور، به خصوص در رابطه با محله های فقیر نشین شهری، به عنوان راه حلی برای بهبود وضعیت زندگی و سلامت افراد مطرح گردید. توانمندسازی اجتماع محور طبق تعریف سازمان جهانی بهداشت، فرآیند قدرسازی جوامع برای افزایش کنترل افراد بر روی تصمیمات موثر بر زندگی خود می باشد. با توجه به اثر تعیین کننده های اجتماعی، بر سلامت، توانمندسازی با این مضمون، سبب ارتقا سلامت شده و نیاز به همکاریهای بین بخشی دارد. در ایران نیز طرحهای بسیاری با مضمون توانمندسازی اجتماع محور در حال اجرا می باشد. با این وجود همچنان در اجرا و انتخاب راهبردهای موثر برای توانمندسازی به خصوص در حاشیه های شهری چالشهایی وجود دارد. این چالشها احتمالا به دلیل عدم دید سیستمیک به مسائل و برنامه ریزی جامع اتفاق می افتد. مطالعه حاضر با هدف بهبود توانمندسازی اجتماع محور برای ارتقا سلامت حاشیه نشینان در ایران انجام شده است. روش بررسی: این مطالعه با روش کیفی و به صورت مصاحبه انجام شد. جامعه پژوهش این مطالعه شامل مدیر اجرایی طرح تسهیلگری ایران، مدیران دفاتر تسهیلگری تهران، مشهد و کرمان، اساتید جامعه شناسی و پزشکی اجتماعی دانشگاههای کرمان، سازمانهای مردم نهاد و مراقبین سلامت می باشد. انتخاب مصاحبه شوندگان بصورت هدفمند صورت گرفت. معیارهای انتخاب شرکت کنندگان در این مطالعه فعالیت مستقیم افراد در مناطق حاشیه و دانش و آگاهی افراد در رابطه با توانمندسازی اجتماع مدارو ارتباط آن با سلامت می باشد. در مجموع ۱۷ مصاحبه انجام شد. در مرحله ی نهایی تحلیل محتوی مصاحبه ها با استفاده از نرم افزار MAXQDA ۲۰۱۸ انجام شد. برای تامین اعتمادپذیری مطالعه از روش ارزیابی لینکولن و گوبا استفاده گردید. یافته ها: بیشترین موردی که مصاحبه شوندگان روی آن تاکید داشتند تغییر دیدگاه برخی مسئولین و کارکنان ادارات مختلف به صورت ایجاد دغدغه، عطوفت و مسئولیت پذیری بود. سایر تم های اصلی شناسایی شده به صورت زیر می باشند: بهبود همکاری نهادهای بوسیله ی نظارت یک دستگاه قهری، تغییر دیدگاه سازمانهای مردم نهاد از خدمت رسانی به توانمندسازی، افزایش عزت نفس و آگاهی ساکنین محله ها، افزایش دانش توانمندسازی در بین مدیران، شناسایی دقیق محله و اجرای طرحهای توانمندسازی مطابق با ویژگیهای خاص هر محله و ایجاد تغییر در برخی قوانین بالادستی برای تسهیل اقدامات نهادهای نتیجه گیری: اغلب مصاحبه شوندگان بر اقدامات نهادهای مختلف برای بهبود اقدامات توانمندسازی حاشیه نشینان و ارتقا سلامت آنها تاکید داشتند که این موضوع اهمیت همکاری بین بخشی را در این رابطه روشن تر می سازد. همچنین به تغییر دیدگاه ها در این مطالعه اشاره ی زیادی شد؛ تغییر دیدگاه ها در مسئولین، مدیران، کارکنان، سازمان های مردم نهاد و خود ساکنین که نشان دهنده ی اهمیت بیش از پیش نقش تفکرات و دیدگاه ها در بهبود وضعیت معیشت و سلامت و در نهایت نقش جدی آموزش و آگاهی در این رابطه می باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1314269>

